

Animatorij Novo mesto

predlogi za delo po skupinah

LOJZE GROZDE

Opombe:

- 1)** Mastni tisk je besedilo iz knjige Slovenski mučenec Lojze Grozde. Navadni tisk kratko povzame dogajanje v določenem obdobju Lojzetovega življenja.
- 2)** Predlagam, da pri delu v skupini izdelate nekaj konkretnega, kar boste lahko kasneje delili z vsem - konkreten izdelek (plakat, vrečko presenečenja ☺, sporočilca za vse, ...)
- 3)** V prilogi je nekaj Lojzetovih pesmi, ki vam lahko služijo kot iztonica za pogovor.

1. TRMA in SAMOZAVEST

Lojze se je rodil 27. 5. 1923 v Gorenjih Vodalah. Bil je nezakonski otrok. Razen matere ni imel nikogar, ki bi mu bilo zanj kaj mar.

Razvajali ga seveda niso. Mati je morala za delom in tako ni bil deležen velike ljubezni; vse ga je nekam odrivalo. Če mu je bilo treba narediti obleko ali kaj drugega, je bil že prepirljiv v hiši. Ko je bil star štiri leta, je mati odšla na nov dom. Na ženitovanju (mati se ni poročila z dečkovim očetom) deček pri fotografiranju ni smel biti zraven. Zaprli so ga v hlev. V rojstni hiši je ostal brez matere. Nekoč se ga je lotila taka želja po njej, da je teti skušal ubežati. Prižgal si je plamenico, da bi si svetil do vasi Impole, kjer je živela mati. Teta, ki je imela veliko dela tudi pri živini in ni mogla paziti nanj, ga je zaprla v shrambo. Bil je tako jezen, da je iz togote brcnil piščanca in ta je zato poginil. Še večkrat je pokazal svojo trmo. Pozneje je prišel na materin novi dom, a ga je moral spet zapustiti. Krušni oče mu ni bil naklonjen. Lojze tako ni vedel, kje je njegov pravi dom. Povsod se je čutil tujega, zato je bil vse bolj samotarski. Včasih je kje na tihem jokal.

V osnovni šoli prekaša vse sošolce. Dobrota nekaterih ljudi mu omogoči šolanje na ljubljanski gimnaziji. Med sošolci pridobiva ugled zaradi izrazite odločnosti. S šolnino in preživnino, ki mu jo plačujejo dobrotniki, stanuje v Marianišču. Posveti se Božji materi.

Kak teden je Lojze hodil okoli s povešeno glavo in prefekt mu je bral domotožje v očeh. Med zelo živimi sošolci je bil precej zgleden, a je kdaj napravil tudi kako neumnost. Nekoč je v učilnici nalašč močno kašljal, tako da ga je učitelj spodil iz razreda; zunaj je kašljal še močneje. Postajal je samozavesten. Sošolcem pa je rad pomagal pri učenju. Nobene pomoči ni odklonil. Pogosto je pristopal k svetemu obhajilu. Bil je sprejet v kongregacijo Brezmadežne. Že v prvem letniku je pisal preproste pesmi, v tretjem pa sonete. V četrtem je postal urednik šolskega glasila. V njem je uvedel rubriko »Slovenci smo«. Izpita pri mali maturi je bil oproščen. V spričevalu za tisto leto je imel le eno štirico, sicer pa je imel vse predmete ocenjene z odlično.

SP: Jak 5

Potrpežljivost in molitev

7 Zato, bratje, potrpite do Gospodovega prihoda! Glejte, poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in potrpežljivo čaka, dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja. 8 Potrpite tudi vi; utrdite svoja srca, kajti Gospodov prihod je blizu.

9 Ne godrnjajte drug nad drugim, bratje, da ne boste obsojeni. Glejte, sodnik stoji pred vrati. 10 Bratje, za zgled trpljenja in potrpežljivosti si vzemite preroke, ki so govorili v Gospodovem imenu. 11 Glejte, blagrujemo tiste, ki so bili stanovitni. Slišali ste o Jobovi stanovitnosti in videli ste Gospodov konec – da je Gospod zelo sočuten in usmiljen.

12 Predvsem pa, moji bratje, ne prisegajte, ne pri nebu ne pri zemlji ne s kako drugo prisego. Vaš »da« naj bo »da« in vaš »ne« naj bo »ne«, da ne zapadete sodbi.

13 Če kdo med vami trpi, naj moli. Če je kdo dobre volje, naj pòje hvalnice. 14 Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu pomazilijo z oljem. 15 In molitev vere (molitev, ki izhaja iz vere), bo rešila bolnika in Gospod ga bo okrepil; če je storil grehe, mu bodo odpuščeni. 16 Zato izpovedujte grehe drug drugemu in molite drug za drugega, da boste ozdravljeni. Veliko moč ima dejavna molitev pravičnega. 17 Elija je bil človek, ki je čutil kakor mi, toda ko je goreče molil, da ne bi deževalo, na zemlji ni deževalo tri leta in šest mesecev. 18 Nato je spet molil in nebo je dalo dež in zemlja je rodila svoj sad.

19 Moji bratje, če kdo od vas zaide od resnice in ga drug spreobrne, 20 vedite, da tisti, ki grešnika spreobrne iz blodnje njegove poti, njegovo dušo reši iz smrti in pokrije množico grehov.

Teme:

- animator – trma - vztrajnost,
- animator – samozavest,
- animator – pospeševalec slovenske kulture
- animator - zakramenti.

Iztočnice za delo in pogovor:

1. Primerjaj svoje življenje z Lojzetovim.

2. *Kakšen je tvoj odnos do učiteljev, sošolcev, otrok na oratoriju ... Ali zanje kdaj moliš?*
3. *Kako po tvojem mnenju družinske razmere vplivajo na oblikovanje značaja?*
4. *Pomembnost zakramenta sprave, evharistije, Marije, svetnikov, molitve... v animatorjevem življenju?*
5. *Ali najdeš v Lojzetovem življenju kakšne spodbude za delo animatorja?*
6. *Trma in samozavest – animator lahko z njima... (razmisli o koristi trme, kdaj škoduje, kako jo obvladati; kako je s samozavestjo, odnosom do jezika, domovine, ... ali je animator tudi pospeševalec slovenske kulture)*
7. *Vztrajanje v molitvi. Se mi zdi vredno vztrajati?*

2. VERA in ČISTOST

V razredu se pojavi novi učenec. Bil je razgledan in zgovoren ter prežet s komunističnimi nazori. Grozde ga skuša odvrniti od brezbožnih stališč. Veliko se družijo z njim.

Če je Tone začel vcepljati sošolcem svoje nazore, je Lojze takoj pristopil v krog in prevzel besedo. Dostikrat sta ostala sama in šele zvonec ju je ločil. Nekaj časa sta hotela drug drugega pridobiti za svoje ideje. Med odmori nikoli ni sedel, ampak je zmeraj s kom razpravljaj. Da bi preprečil vpliv sošolca Toneta, je fante zbiral k petju. Bil je izvrsten pevec. Tudi s tem darom je opravljaj svoj apostolat. Ves svoj trud pa je spremljal z molitvijo. Če naj namreč ljudi pridobiva za Boga, mora biti tudi sam poln Boga.

Grozdetovo mladost je zaznamovala vojna. Težke razmere so ga spodbujale k še večji dejavnosti. Njegovo znanje jezikov in družbenih ved je daleč presegalo šolske okvire. Cenili so ga tako sošolci kot profesorji. Zgodilo se je, da je koga od teh opozoril na strokovno napako. Izkazalo se je, da je imel prav on in ne profesor. Kljub vsemu se je večkrat čutil osamljenega. Do sošolk je bil zelo spoštljiv.

V navdušenju za vse lepo in čisto je čutil kar nekako naraven odpor do vsega, kar bi ga vodilo v nizkotnost in umazanost. V operi je obsojal nespodobne baletne in zato tja ni rad hodil, čeprav ga je glasba zanimala. Tudi v počitnicah je zmeraj imel kako delo, da je premagoval mladostno kipenje. Na cesti je znano dekle pozdravil, toda ogovoril ni nobene. Med sošolci je sicer imel dobre prijatelje, vendar ni mogel najti takega, da bi se z njim res lahko o vsem pogovoril. Zato je rad stopil v kapelo, pokleknil, skril glavo v dlani in se s Kristusom pogovoril o vsem, kar ga je težilo. Nekaj minut in spet je hitel pogumno v življenje.

SP: 1 Tim 4

Dober služabnik Kristusa Jezusa

6 To razlagaj bratom, pa boš dober služabnik Kristusa Jezusa, saj te hranijo besede vere in dobrega nauka, ki si mu sledil. 7 Ogibaj pa se posvetnih in čenčastih bajk. Vadi se v pravi pobožnosti. 8 Urjenje telesa namreč le malo koristi, prava pobožnost pa je koristna v vsem, ker obljublja življenje, sedanje in prihodnje. 9 Zanesljiva je ta beseda in vredna popolnega sprejetja. 10 Zato se namreč trudimo in bojujemo,

ker smo naslonili svoje upanje na živega Boga, ki je odrešenik vseh ljudi, posebno vernih.

11 To zapoveduj in uči. 12 Nihče naj te ne prezira zaradi tvoje mladosti. Bodi pa vernim zgled v besedi, vedenju, ljubezni, veri in čistosti. 13 Dokler ne pridem, skrbi za branje, za opominjanje in poučevanje. 14 Ne zanemarjaj milostnega daru, ki je v tebi in ti je bil dan po preroštvu, ko je zbor starešin položil roke nate. 15 Za te stvari se trudi, ves bodi v tem. Tako bodo vsi opazili tvoj napredek. 16 Pazi nase in na svoje poučevanje. Vztrajaj v tem. Če boš namreč ravnal tako, boš rešil sebe in tiste, ki te poslušajo.

Teme:

- Lojze – zgled čistosti in vere za animatorja;
- Animator –pričevalec;

Iztočnice za delo in pogovor:

2. Ali si se že kdaj odločil, da bi sošolce, prijatelje o čem prepričal?
3. Si upaš biti Jezusov pričevalec med prijatelji, v šoli, ... ?
4. Kako ti kot animator svojo vero pričuješ pred drugimi – sošolci, prijatelji, v družbi, šoli,...?
5. Koliko se ti zdi verska izobrazba in vzgoja pomembna pri delu animatorja?
6. Se s starši, učitelji, sošolci, prijatelji kdaj pogovarjaš o odnosu do sočloveka, o spolnosti, o starševstvu?
7. Kakšno se ti zdi Lojzetovo stališče do čistosti? Se ti zdi, da je v današnje čase mogoče živeti tako? Je imel Lojze »zastarele« nazore?
8. Ali si naj bi animator prizadeval za življenje kot mu ga predlagajo zapovedi, ali je boljše, da se ravna po normah, ki jih piše današnja družba? Kaj naj vodi animatorja? Je Lojze lahko animatorjev zgled?

3. SPOVED in POKLIC

Med počitnicami je hodil domov in pomagal pri kmečkem delu. Pri učenju pa je pomagal tudi svojim polbratom. V Ljubljani je večkrat obiskal svoje dobrotnike. S teto, ki mu jih je pomagala najti, je šel večkrat na Rakovnik. Njegova duhovna hrana je bila molitev, telesno lakoto pa je kdaj premagoval kar s športom. Obhajilo je imenoval SONCE MOJEGA ŽIVLJENJA.

Ljudje so menili, da bo gospod, ker je tako pobožno prejemal obhajilo. Pobožnosti ga ni bilo sram. Izbral si je stalnega spovednika. Rad je prebiral knjižico Hoja za Kristusom, ki jo je fizik Ampere znal na pamet. Častil je Brezmadežno. Včasih se je zgodilo, da se ni zadovoljil le z enim rožnim vencem na dan. Svojim sošolcem je govoril: »Današnji svet za svojo rešitev ne potrebuje veliko politikov, znanstvenikov in umetnikov, ampak potrebuje predvsem delavnih svetnikov.« Pri molitvi je bil zmeraj zbran. V višjih razredih je pri sveti maši molil iz latinskega misala. Za počitnice si je naredil seznam, katere knjige bo prebral.

Lojze Grozde je resno razmišljal tudi o poklicu. Mikalo ga je marsikaj. Naj študira slavistiko? Doma je bil v starocerkvenoslovanščini. Poznal je slovensko in tuje leposlovje. Nobenih težav mu nista povzročali latinščina in grščina. Na šoli je veljal za najboljšega dijaka. On pa je glede poklica še nekaj časa omahoval.

Misel na duhovniški poklic se je v njem zbudila že zgodaj. Duhovniški poklic je vedno visoko cenil. Stari materi je zaupal, da bi bil najsrečnejši prav kot duhovnik. Nekaj časa je razmišljal o jezuitih. Občudoval je njihovo izobraženost in discipliniranost. Veliko se je spraševal, kam ga Bog kliče. Opravil je posebne duhovne vaje. Posvetoval se je s svojim spovednikom. Sošolec ga je vabil na tehniko, a Lojzetu je, po stari bolezni odličnjakov, nekaj časa vleklo na več smeri, tudi na medicino. Na začetek svojega dnevnika pa je zapisal: »Kristus, kralju!«

SP: Sir 41

Prava in lažna sramežljivost

14 Zapomnite si vzgojo, otroci, in živite v miru.

Skrita modrost in neviden zaklad,

kaj neki koristi oboje?

15 Boljši je človek, ki skriva svojo nespamet,

kakor človek, ki skriva svojo modrost.

16 Zato spoštljivo poslušajte, kar vam bom povedal;

ni namreč prav, da je kdo v vsakem primeru sramežljiv,

in ne bodo vsi vsega pravilno cenili.

17 Pred očetom in materjo se sramujte zaradi nečistovanja,

pred načelnikom in oblastnikom zaradi laži,

18 pred sodnikom in uradnikom zaradi prestopka,

pred shodnico in ljudstvom zaradi nepostavnosti,

19 pred sodelavcem in prijateljem zaradi krivičnosti,

pred krajani, med katerimi prebivaš, zaradi tatvine.

20 Pred Božjo resnico in pred zavezo

se sramuj, in če si položil roko na kruhe,

21 če si s prezirom sprejemal in dajal,

če nisi odzdravil tistim, ki so te pozdravili,

22 če si gledal za vlačugo,

če si se izogibal sorodniku,

23 če si izmaknil drugemu delež ali darilo,

če si oprezoval za ženo drugega moža,

24 če si bil nadležen njegovi dekli

– drži se daleč od njene postelje,

25 če si zaničljivo govoril s prijatelji

– ne očitaj potem, ko kaj daš,

26 če si naprej povedal,

kar si slišal,

če si razkril skrivne besede.

27 Tedaj bo tvoja sramežljivost resnična

in boš užival naklonjenost pri vseh ljudeh.

Mt 12

Jezusova mati in bratje

46 Medtem ko je še govoril množicam, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje; želeli so govoriti z njim. 47 In nekdo mu je rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in bi radi govorili s teboj.« 48 On pa je tistemu, ki mu je to povedal, odgovoril in dejal: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« 49 In pokazal je na svoje učence ter rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje. 50 Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.«

Teme:

- animator – po/klic – moj odgovor nanj;
- animatorjeva molitev
- Lojze animator – zgled za duhovno življenje animatorja (spoved, molitev, duh. vaje, obisk svete maše, ...). Kakšna je/naj bi bilo duhovno življenje animatorja?

Iztočnice za delo in pogovor:

2. Ali lahko potegneš kakšne vzporednice med Lojzetom in današnjimi mladostniki? Katere?
3. Kaj ti pove dejstvo, da je Lojze hodil k spovedi vsak drug teden? (Papež Janez Pavel II. pa vsak teden.) Kako je s spovedjo pri meni?
4. Ali zaznavaš v sebi svoj poklic, svoj klic? Poklic oz. klic namreč pomeni, da si poklican k neki odločitvi. Nanj moraš nekako odgovoriti. Razmišljaš o tem?
5. Animator sem, ker sem poklican k temu. Kako odgovarjam na Božji klic k opravljanju te naloge? Mi je v veselje ali breme?
6. Je poklic nekaj, kar naj bi človeka bremenilo ali mu dajalo veselje?
7. Kakšen je moj odnos do duhovnih poklicev? Bi se odločil zanj? Kaj je tisto, kar me vleče v ta poklic in kaj je tisto, kar me odvraca od njega?
8. Kje išče animator duhovno hrano? Lojze - zgled animatorja.
9. Kaj je molitev? Kako, kdaj, zakaj molim?

4. ŽRTEV in DAR

Bila je vojna. Po Ljubljani so padale prve nedolžne žrtve. Komunistična roka je segala po veri zvestih ljudeh. Njen prvi cilj so bili duhovniki. Grozde sošolcev ni zaman opominjal. Postajal je čedalje bolj zaskrbljen. Odločen je bil, da svojega prepričanja ne bo zatajil.

Ko je zaradi vojnih razmer hrana postajala vse slabša, se Lojze ni nikoli pritoževal. Neprijetnosti je potrpežljivo sprejemal in jih daroval zlasti za dijake, ki so bili v internaciji. Tudi dodatno živilsko izkaznico, ki jo je dobil za počitniško delo na železnici, je namenil nekemu v internaciji. Ko sta bila ubita dva njegova znanca, je dejal, da se je potrebo pripraviti na katakombe. Prepričan pa je bil, da jih Bog ne bo nikoli zapustil.

Lojze je bil kljub težkim izkušnjam zelo navezan na dom. Rad je imel podeželje. Počitnice je preživljal ob kmečkem delu. Veselil se je vsake nedelje in praznika. Posebej globoko je doživljal božične dneve. Zaradi vojnih razmer pa je bilo povsod čutiti skrb in strah.

Dva meseca pred smrtjo je Lojze obiskal sorodnike. Na dan vseh svetih je položil cvetje na grob umorjenega prijatelja. Za božične praznike je srčno želel iti domov. Božič je bil zanj sploh največji praznik. Bil je sicer bolj razumski človek, a v božičnih praznikih je vselej postal nekam nežen in mehak. Leta 1941 je domačim, ki so se preselili v Segonje pri Škocjanu, za božične praznike prinesel jaslice. Ko je naslednje leto videl, kako domači težko živijo, je hotel pustiti šolo in se zaposliti. Mama ga je pregovorila, da se je vrnil v mesto. Takrat je domače zadnjikrat videl.

SP: Mr 12,41-44

Vdovin dar

41 Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. 42 Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča, to je en kvadrant. 43 Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. 44 Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

Teme:

- animator sem, ker...;
- biti animator je dar;
- dragocenost animatorjevih talentov;
- animator – odrekovanja in žrtve pri delu z mladimi;
- dar življenja...;
- praznovanje v skupini animatorjev

Iztočnice za delo in pogovor:

2. Kako bi se lahko človek današnjih dni utrdil za preizkušnje lakote, internacije? Ali si lahko sploh predstavljamo, kaj je to lakota? Kaj sploh je lakota? (telesna, duhovna)
3. Bi bil pripravljen v svoji stiski deliti dobrine s sočlovekom (prijateljem, tujcem)?
4. Za koga, za kaj bi se želel oz. bi se bil pripravljen žrtvovati?
5. Ali se kot animator za koga/kaj žrtvuješ? Je to težka žrtev?
6. Kakšen je tvoj odnos do praznovanja? Kdaj praznuješ? Kaj praznuješ? Kaj je bistvo praznovanja?
7. Kaj vse je zate dar? Ali je darilo samo neko več evrov vredno materialno darilo, zavito v darilni papir in okrašeno z ogromno pentljo?
8. Kaj najraje podariš? Kaj najraje prejemaš, kakšna darila?
9. Kaj in kdaj praznuješ kot animator? Praznujete kot skupina?

5. ŽIVLJENJE in VZOR

Grozde je resno opravljal pobožnosti prvih petkov in prvih sobot. Že dan pred prvim četrtkom v mesecu je šel vedno k spovedi. Hotel je biti pripravljen, če bi tudi njega kdaj doletelo kaj podobnega, kot je nekatere njegove prijatelje.

Iz Stične se je odpeljal z vlakom do Trebnjega. Tam je pozno popoldne prisedel na voz, ki je bil na poti proti Mirni. Na Mirni so voz obstopili partizani. Grozdeta so odpeljali v gostilno Pri Koračinu. Tam so ga zaslišali. Nekaj časa so ga imeli še v gostilni Pri Vidmarju. Menda so ga tam slekli in tepili. Pri sebi je imel latinski misal, knjigo o fatimski Materi Božji in knjižico Hoja za Kristusom.

Grozde se po božičnih počitnicah ni vrnil v Ljubljano. Predstojniki, sošolci, prijatelji, ... so postajali zaskrbljeni. Prihajale so vesti o nekem dijaku, ki je bil usmrčen. Kaj če je to prav on?

23. februarja 1943 so ga otroci, ki so iskali zvončke, našli v gozdu blizu Mirnskega gradu, dobre četrte ure od Mirne, v dolini potoka Vejeršce. Truplo je bilo popolnoma ohranjeno, čeprav je že sedem tednov ležalo na prostem. Po vsem telesu so bila vidna znamenja okrutnega mučenja. Na glavi mu je zevala rana. Nekdo mu je smrtni udarec očitno zadel s topim orodjem, krampom ali motiko. 25. februarja 1943 so zemeljske ostanke mučenega dijaka Lojzeta Grozdeta pokopali v Šentrupertu.

SP: Ps 71

Zaupanje v Božjo zvestobo

- 1 K tebi, GOSPOD, se zatekam,
naj ne bom osramočen na veke.
- 2 V svoji pravičnosti me reši in osvobodi,
nagni k meni svoje uho in me odreši.
- 3 Bodi mi utrjena skala,
h kateri lahko vedno pridem.
Odločil si, da me boš odrešil,
zakaj ti si moja skala in moja trdnjava.
- 4 Moj Bog, osvobodi me iz rok krivičnika,
iz pesti hudobneža in zatiralca;
- 5 zakaj ti si moje upanje, o Gospod,
moje zaupanje, GOSPOD, od moje mladosti.
- 6 Nate sem se opiral od materinega telesa,
od naročja moje matere si moj varuh,
tebi velja moja hvalnica za vedno.
- 7 Za mnoge sem kakor čudež,
ti si moje močno zatočišče.
- 8 Moja usta so polna tvoje hvale,
ves dan tvoje slave.
- 9 Ne zavrzi me v času starosti,
ko gre moja moč h koncu, me ne zapusti!
- 10 Zakaj moji sovražniki govorijo o meni,
tisti, ki prežijo na moje življenje, se skupaj posvetujejo
11 in pravijo: »Bog ga je zapustil,
zasledujte in zgrabite ga, saj ni rešitelja.«
- 12 O Bog, ne bodi daleč od mene!
Moj Bog, hiti mi pomagat!

13 Naj bodo osramočeni, naj preminejo,
 kateri me obtožujejo,
 naj se obdajo s sramotanjem in zasramovanjem,
 kateri iščejo mojo nesrečo.
 14 Jaz pa bom vedno pričakoval,
 pridajal bom k vsej tvoji hvali.
 15 Moja usta bodo oznanjala tvojo pravičnost,
 ves dan tvoje odrešenje,
 kajti ne poznam njunega seštevka.
 16 Prišel bom s silnimi deli Gospoda BOGA,
 slavil bom tvojo pravičnost, samo tvojo.

 17 O Bog, učil si me od moje mladosti,
 do zdaj sem oznanjal tvoja čudovita dela.
 18 Tudi do starosti in osivelosti,
 o Bog, me ne zapusti,
 dokler ne oznamim tvoje moči temu rodu,
 vsakemu, ki pride, tvojo mogočnost.
 19 Tvoja pravičnost, o Bog, sega do višin,
 ti si storil velika dela;
 o Bog, kdo je kakor ti?
 20 Dal si mi videti stiske,
 mnoge in hude.
 Znova mi boš dal življenje,
 znova me boš vzdignil iz oceanov.
 21 Povečal boš mojo veličino,
 znova me boš potolažil.

 22 Tudi jaz se ti bom zahvaljeval s harfo
 za tvojo zvestobo, o moj Bog,
 igral ti bom na citre,
 o Sveti Izraelov.
 23 Moje ustnice bodo vriskale,
 ker bom prepeval tebi,
 moja duša, ki si jo odrešil.
 24 Tudi moj jezik bo ves dan
 izrekal tvojo pravičnost,
 ker so osramočeni, ker se sramujejo,
 kateri iščejo mojo nesrečo.

Teme:

- Lojze – animatorjev vzor;
- življenje animatorja;
- Lojzetova poslanica animatorjem;
- animator služi (komu, v čem, kako, ...);
- kaj me vodi pri služenju

Iztočnice za delo in pogovor:

2. V čem vidiš smisel in pomen svojega življenja? V čem vidiš smisel, vrednost življenja drugih ljudi?
3. Kaj je tisto, zaradi česar se veseliš vsakega novega dne?
4. Življenje kot dar, odgovornost, skrb, nagrada,... Kako gledaš na življenje?
5. Nasilje – je to stvar filmov, ali se dogaja tudi med nami? Kako lahko sam preprečim nasilje v svoji okolici? Sem morda nemočen pri tem?
6. Ali poznaš občutek slutnje? Ga znaš opisati?

7. Koliko znamo ceniti ljudi in poklice, ki imajo opraviti z bolnimi, nemočnimi, invalidi, prizadetimi, mrtvimi...? Katerim ljudem služi animator? Izbiram, komu bom animator, ali sem animator vsem?
8. Ali je Lojze lahko vzor današnji mladini? V čem?
9. Kaj se ti zdi, da bi Lojze danes naročil/sporočil tebi kot animatorju?

PRILOGA:
Lojzetove Pesmi

1.

Fantje, ko domov hitimo,
vsi, ki smo Slovenci zvesti,
ognja v vsako vas nosimo
naše narodne zavesti.

Fantje, v nas gori,
kot so grmade gorele,
kadar so v naše dežele
divji Turki prišli.

Fantje, v nas gori
ljubezni plamen svetel
Do Njega, ki nam je dal
lepe mlade dni.

Fantje, v nas gori
ljubezni plamen svetel
do svetih slovenskih tal,
kjer smo na svet prišli.

2.

V srcih kot kres nam mogočen gori,
kvišku nam hočejo mlade moči,
sije nam čista mladost iz oči.

V boj vsi pogumno planimo,
narod pogube otmimo,
Slovenijo Bogu vrnimo.

3.

Strašna zabloda je današnjih dni:
Ljudje kot slepci težko hodijo,
brez ciljev, cest v nejasnost blodijo,
zavrgli prave, ravne so poti...

A moja pot se ne gubi v temi,
jasno načrtano jo zro oči!

Po njej za narod grem po lepše dni.

4.

Ko bi, Ljubezen moja, doumeti
v neskončni Tvoji mogel te lepoti,
tedaj bi se pač odpovedal zmoti
in le o Tebi hotel zmeraj peti.

Zgodi se to, ko nehal bom živeti,
ko pridem k Tebi, viru vsej krasoti;
a vendar rad bi, Jezus, Bog moj, hōti
že zdaj se mi vsaj malo razodeti!

In nova pesem bo Slovencem vstala,
čez to zemljo, vso Tvojo, se razlila
kot vonj sladko dišečega kadila.

In pot si do vseh bratov poiskala,
s sladkostjo svojo srca napolnila
in zate jih, Ljubezen večna, vžgala.

5.

Tako mehko naročje je večera,
tako svetla je daljna luč neba.
pomirjujoča misel na Boga
utrujenim ljudem oči zapira.

Nekje pod oknom čričkov spev zamira,
nekje za vrtom ptica frfota,
v skrivnostnem breznu mladega srca
razcvel se je boleči svet nemira.

Slovenija, Slovenija, ti moja rana!
Pozabljena, prezrta in izdana,
sovragom prepuščena brez moči!

Stegnile so krvave se roke,
da te oskrunijo, raztrgajo, zdrobe.
Miruj, srce, miruj – Bog še živi!

6.

Sveta si zemlja, ti blagoslovljena
si od najvišjega Kralja neba,
ti z mojih dedov krvjo napojena,
tebi vsa moja ljubezen velja.

Tebi živeti in zate umreti,
moja Slovenija, jaz le želim,
ko ti še lepših dni zarja zasveti,
v tvojih naj tleh svoj počitek dobim.

7.

Daj, mati, lilijo mi zdaj v levico!
Kako je lep ta Tvoje grede cvet;
ponesem čistega ga zdaj med svet!

Zato mi, Mati, daj še meč v desnico,
da branil bom cvetlico belo z njim,
da je v sveta vrvenju ne izgubim.

8.

O Marija, maj prihaja,
z njim na zemljo Ti prihajaš,
svojo mi roko podajaš,
da popelješ me do kraja,

kjer tvoj Sin, moj Bog, kraljuje,
s srečo srca napolnjuje.
Tvoje šmarnice dehtijo,
bele svečice gorijo,

tu mi hočeš Njega dati.
Ne boste, zvezde, več me goljufale,
ne boste več mi sonca zakrivale.

Po novih potih šel bom v nove dni,
srca in duše Bog le bo vladar,
šla moja pot bo pred Njegov oltar.

9.

Večer v svoj črn plašč zemljo ovija...
Na hribčkih cerkvice – kot ptičke bele –
s srebrnimi glasovi so zapele,
doline polni sladka melodija.

Mlad fant domov se s polja truden vrača,
odkrije se ob pesmi, postoji:
“Naj polje v Tvojem varstvu, Mati, spi
in oče, mama, bratje, vas domača!”

Moj glas z zvonjenjem zliva se v prošnjo:
“Kraljica, čuvaj nas in to zemljo,
obvaruj nas noči grozečih dni,

ne daj, da kri to zemljo pognoji,
ne daj, da belih cerkvic več ne bo,
naj rod moj ne umrje, naj živi!”

10.

V meni gori! ...
Naj razžari se kot kres vrh gore,
da bo vsa srca zajelo,
zate jih vnelo,
da vse bo slavilo Tvoje ime.

11.

Naš dom so pečine,
naš dom so višine,
naš dom so sinjine neba;
naj strele se vžigajo,
bliski naj švigajo,
orel strahu ne pozna.

Oblaki se gnetejo,
snujejo, pletejo,
da nas potisnejo s skal;
a mi stojimo,
višine držimo,
pod tabo, o sonce, naš kralj.

Naš dom so pečine,
naš dom so višine,
naš dom so sinjine neba;
mi hočemo sonca,
obnebuj brez konca,
le to – ali smrt zdaj velja.

12.

Otoček sredi reke tam samuje,
nebogljjen, majhen se z vodo bori,
ki krog njega se peni in rohani
in buta vanj in ga izpodkopa.

Zdaj ga odnese, človek pričakuje ...
A glej, otoček vztrajno se drži,
na trdnih skalnih temeljih stoji,
zato ne gane se, vodám kljubuje.

Okoli mene strašni boj divja
in jaz sem v tem vrtincu majhen, sam ...
Me bo odnesla s sabo sila ta?

Divjaj, življenje, jaz se ne podam,
ne klone mi pred tabo moč duha,
za temelj samega Boga imam.

13.

Sem mislil, da sem sam
na sredi teh valov,
na sredi teh vetrov,
in nisem vedel, kam.

In vendar, Ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav vsepovsod,
kjer jaz sem boje bil.

Podal si mi roko,
me dvignil iz nizkosti,

pokazal pot h kreposti,
pokazal pot v nebo.

14.

Prav blizu je sveti večer,
čeprav ni nikjer še snega,
čeprav ni še konca vojska,
čeprav je še v srcih nemir.

Umijem si mlado srce
in z biseri ga okrasim,
z ljubeznijo ga prenovim –
glej, Detece božje že gre!

15.

Lučke trepečejo,
cvetkam šepčejo:
"Kristus presladki naš gre!"

Angelci pevajo,
v želji zgorevajo –
On pa gre v moje srce.

Tih je njegov korak,
dih je njegov sladak,
duša zdaj vsa se odpri!

Sprejmi ga v svoj objem,
vsa se utopi v Njem, -
potlej od sreče umri.

16.

Saj niti ne poznam je pravzaprav,
a vem, da so ji lica razcvetela,
da duša ji je čisto bela,
da to že dolgo, dolgo sem iskal.

Pri njej v nočeh sem svetlih vasoval,
sama na njenem vrtu sva sedela
in njena roka v moji je drhtela,

ko sem ljubezen svojo ji priznal.

Da, mislil sem, da sva bila **sama**,
pogledam, pa nekdo je zraven stal
in v njem spoznal sem svojega Boga.

In ni bil name hud, kot sem se bal,
ker tudi njo sem vzljubil iz srca,
smehljaje nama blagoslov je dal.

17.

Bilo je prvič, pomlad je cvetela,
ko zmotil je tišino mojih dni.
Za hip le srečale so se oči
in moja duša vsa je zadrhtela.

Bilo je drugikrat, jesen zorela
je v belo blaženost božičnih dni.
Spet se sešle so najine poti,
tedaj zardela sem in odhitela.

In nikdar več, mladost sem tebi dala.
A kje je zdaj, kje bo, ko pride čas?
Le ti veš, kje, jaz sama sem ostala.

Če šel je k Tebi, naj me čaka v raju,
če je pozabil, bom le Tvoja jaz,
če pome pride, blagoslovi naju.

18.

Stopi, deklica, z menoj
v log, kjer rožice cveto,
drobne ptičice pojo:
To, predraga, dom je moj.

Glej, nad njim se pne jasnina,
moja pesem v njeni doni,
v tisočih glasih se oglasi:
Narod, Bog in domovina.